

Universitätsbibliothek Paderborn

**Svmma Totivs Theologiæ S. Thomæ Aqvinatis, Doctoris
Angelici Ordinis Prædicatorum**

Secvndæ Secvndæ Partis Volumen Secundum

Thomas <von Aquin, Heiliger>

Romae, 1619

Vtru[m] oratio sit actus religionis? 3

urn:nbn:de:hbz:466:1-38762

oratio nostra non ordinatur ad immutationem diuinæ dispositionis, sed ut obtineatur nostris precibus, quod Deus disposuit.

Ad tertium dicendum, quod Deus nobis multa præstat ex sua liberalitate, etiam nō petita: sed quod aliqua vult præstare nobis per tenib; hoc est proper nostram utilitatem, ut scilicet fiduciam quamdam accipiamus recurrendi ad Deum, & ut recognoscamus eum esse bonorum nostrorum auctorem. Vnde Chrysostomus * dicit, Considera quanta est tibi concessa felicitas, quanta gloria attributa; operationibus fabulari cum Deo, cum Christo miscere voloquias, optare quod velis, quod desideras postularis.

ARTIC. III.

Vtrum oratio sit actus religionis?

A D tertium sic proceditur. Videtur, quod oratio non sit actus religionis. Religio enim, cum sit pars iustitia, est in voluntate, sicut in subiecto. Sed oratio pertinet ad partem intellectuam, ut ex supra * dicit patet. Ergo oratio non videtur esse actus religionis, sed doni intellectus, per quod mens ascendit in Deum.

¶ 2 Præterea, Actus latræ cedit sub necessitate præcepti. Sed oratio non videatur cadere sub necessitate præcepti, sed ex mera voluntate procedere: cum nihil aliud sit, quam voluntorum petitio. Ergo oratio non videtur esse religionis actus.

¶ 3 Præterea, Ad religionem pertinere videtur ut quis diuinæ naturæ cultum ceremoniamque affiat. Sed oratio non videatur aliquid Deo afferre: sed magis aliquid obtainendum ab eo petere. Ergo oratio non est religionis actus.

S E D contra est, quod dicitur in Psal. 140. Dirigatur oratio mea sicut incensum in conspectu tuo. Vbi dicit glossa, quod in huius figuram in veteri lege incensum dicebatur offerri in odorem suavem Domino. Sed hoc pertinet ad religionem. Ergo oratio est religionis actus.

RE-

RESPONDEO dicendum, quod sicut supra dictum
est*, ad religionem propriæ pertinet, reverentiam q. 81. a. 2.
& honorem Deo exhibere: & ideo omnia illa per Q. 4.
quæ Deo reverentia exhibetur, pertinent ad religio-
nem. Per orationem autem homo Deo reverentiam
exhibet, in quantum scilicet ei se subiicit, & profi-
tetur orando se eo indigere, sicut auctore suorum bo-
norum. Vnde manifestum est quod oratio est pro-
priæ religionis actus.

Ad primum ergo dicendum, quod voluntas mouet alias ar. 1. huc
potentias animæ in suum finem, sicut supra * dictum ius quæst.
est. Et ideo religio quæ est in voluntate, ordinat ad 2.
actus aliarum potentiarum ad Dei reverentiam. In-
ter alias autem potentias animæ, intellectus altior
est, & voluntatis propinquior. Et ideo post deuotio-
nem quæ pertinet ad ipsam voluntatem, oratio quæ
pertinet ad partem intellectuam, est præcipua inter
actus religionis, per quam religio intellectum homi
nis mouet in Deum.

Ad secundum dicendum, quod non solum petere
quæ desideramus, sed etiam recte aliquid desiderare,
sub præcepto cadit. Sed desiderare quidem cadit sub
præcepto charitatis, petere autem sub præcepto re-
ligionis. Quod quidem præcepit ponitur Matth. 7.
vbi dicitur, Petite & accipietis.

Ad tertium dicendum, quod orando tradit homo
mentem suam Deo, quam ei per reverentiam subi-
cit, & quodammodo præsentat, ut patet ex auctori-
tate * Dionysij prius inducta. Et ideo sicut mens hu-
mana præminet exterioribus, vel corporalibus mem-
bris, vel exterioribus rebus, quæ ad Dei seruitium
applicantur; ita etiam oratio præminet alijs acti-
bus religionis.

ARTIC. IV.

Verum solus Deus debet orari?

AD quartum sic proceditur. Videtur quod solus
Deus debet orari. Oratio enim est actus reli-
gionis ut * dictum est. Sed solus Deus est religione ar. præc.

Ibidem.

441

4 dis. 15.

q. 4. a. 5.

9. 1. Q.

d. 38. q. 6.

a. 1. q. 10.

ad 4.

T A CO-